

РЕШЕНИЕ

№ 2024

гр. София, 01.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20221110213448 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Р. Г. В., ЕГН ***** срещу наказателно постановление № Р-10-207/21.09.2022 г., издадено от Диана Иванова Й. – заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО, обн. в ДВ бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 01.01.2020 г./ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева за нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО.

В депозираната жалба са инвокирани множество оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостната отмяна на оспореното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Н. Й. от САК, с пълномощно по делото, която

поддържа жалбата и изложените в нея съображения. В допълнение са представени писмени бележки.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от гл. юрк. Ирина Гнова, с пълномощно по делото. Последната пледира за неоснователност на постъпилата жалба и за пълна доказаност на твърдяното административно нарушение, в каквато насока изтъква конкретни аргументи, като моли за цялостно потвърждаване на атакувания санкционен акт. Представени са и подробни писмени бележки. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № Р-06-112/30.03.2022 г., съставен от В. Д. С. – гл. експерт в дирекция „Осигурителен надзор“ при КФН и в присъствието на Данаил Колев Гочев и Светослав Валентинов Брадински – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 30.12.2021 г. в гр. София, жалбоподателят Р. Г. В., в качеството си на представляваща „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД, заедно с Константин Стойчев Велев – прокурист на дружеството, е подписала съответните документи за сключване на сделка, не е извършила съответните действия и е допуснала „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Тексим Консервативен фонд“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД с насреща страна по сделката УПФ „ЦКБ-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-

Сила“, които дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, като препис от него е връчен на упълномощен представител на въззивника.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № Р-10-207/21.09.2022 г. от Диана Иванова Й. – заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 КСО, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева за нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО.

Препис от НП е връчен на упълномощен представител на санкционираното лице на 28.09.2022 г., видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 12.10.2022 г., видно от поставения печат върху същата.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и в

предвидените от чл. 34 ЗАНН давностни срокове, но въпреки това същите не могат да доведат до законосъобразното възникване, респективно ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Р. В., поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото ѝ на защита.

От прочита на акта и оспореното НП е видно, че актосъставителят и наказващият орган не са изпълнили акуратно задълженията си по чл. 42, ал. 1, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. В санкционната норма на чл. 351, ал. 1, т. 3 КСО е предвидена отговорност за физическо лице, което извърши или допусне извършване на нарушение по чл. 177 КСО. В конкретиката на настоящия казус административните органи са изложили механичен сбор от хаотични твърдения, а именно, че В. е подписала съответните документи за сключване на процесната сделка заедно с прокуриста, че не е извършила съответните действия /неясно кои?!, като едва при обсъждане на възраженията срещу акта наказващият орган е посочил, че е следвало да постави условие пред ИП да не се сключват сделки със свързани лица, без да става ясно откъде произтича задължението за тези пропуснати действия/ и че е допуснала „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Тексим Консервативен фонд“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД с насреща страна по сделката УПФ „ЦКБ-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“, които дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

За настоящия съдебен състав, а и за санкционираното лице и неговия процесуален представител, видно от релевираните възражения в очертаната насока, не става ясно дали в случая В. е привлечена към отговорност в качеството на (съ)извършител, респективно за извършени неправомерни действия и/или бездействия, или пък като допустител. Смесването на двата вида юридическа отговорност е недопустимо от процесуална гледна точка, доколкото предполагат различна деятелност, за която следва да се изложат конкретни и ясни факти.

Констатираното противоречие при словесното описание на обвинението в АУАН и НП не би могло да бъде отстранено от анализа на

доказателствения материал, тъй като е рефлектирало неблагоприятно върху гарантираното от закона право на защита на жалбоподателя да узнае параметрите на претендираната спрямо нея отговорност. Допуснатите съществени процесуални нарушения представляват самостоятелно формално основание за отмяна на наказателното постановление, доколкото не могат да бъдат санирани от съда.

В контекста на изложеното, ако обсъдените недостатъци в процесуалната дейност на органите на изпълнителната власт условно бъдат игнорирани, то претенцията в писмените бележки на процесуалния представител на наказващия орган за осъществено от В. допустителство спрямо представляваното от нея дружество „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД мотивират извод и за некоректно приложение на самия материален закон. Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗАНН административнонаказателната отговорност е лична, като видно от чл. 10 ЗАНН при административните нарушения подбудителите, помагачите и укривателите, както и допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. Действително, в разпоредбата на чл. 351, ал. 1, т. 3 КСО се съдържа състав на административно нарушение за допустителство, но подобна отговорност може да възникне само по отношение на извършени административни нарушения от физически лица при осъществяване на дейността на съответната организация, но не и за неизпълнени правни задължения към държавата от юридически лица по смисъла на чл. 83, ал. 1 ЗАНН, чиято отговорност е обективна и безвиновна. Съобразно чл. 2, чл. 6 и чл. 7 ЗАНН се носи отговорност за конкретно деяние, физическата страна на което може да се изрази в действие или бездействие. Поради това не може да се наложи административно наказание единствено поради факта, че дадено лице е ангажирано с управлението на търговското дружество, без да се отчете не само конкретно извършеното от него деяние, но и деянието на конкретния работник или служител в съответната организация, изпълващо признаците на състав на административно нарушение. Ангажирането на отговорността допустителя за неизпълнени правни задължения от самото търговско дружество, в случая на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, без да бъде установено конкретно виновно поведението на подчинено нему физическо лице, я превръща в обективна и дерогира субективния елемент на вмененото му административно нарушение, а подобен подход се намира в разрез с

фундаменталните за всяка демократична и правова държава принципи.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до липсата на адекватно организирана защита от страна на жалбоподателя, като отделно от това е налице и некоректно приложение на материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, а това обстоятелство обезпредметява обсъждането на останалите изтъкнати от страните аргументи и възражения.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 и т. 2 във вр. с ал. 2, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № **P-10-207/21.09.2022** г., издадено от Диана Иванова Й. – заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО, обн. в ДВ бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 01.01.2020 г./ на жалбоподателя Р. Г. В., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева за нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, **като неправилно и незаконосъобразно.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____

